

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДО «ЦЕНТР ТЕСТУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ З
ВИЩОЮ ОСВІТОЮ НАПРЯМІВ ПІДГОТОВКИ «МЕДИЦИНА» І «ФАРМАЦІЯ»
ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ

**XV Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю**

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

**(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України
за допомогою відеоконференц-зв'язку)**

*17–18 травня 2018 року
м. Тернопіль*

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2018

УДК 378:61(063)(477)

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай.

Актуальні питання вищої медичної освіти в Україні (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) : матеріали XV Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 17–18 трав. 2018 р.) / Терноп. держ. мед. ун-т імені І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТДМУ, 2018. – 540 с.

вчання з можливістю семантичного відступу від основної теми. Згідно цього напрямку при навчанні фахівців поряд з традиційними методами (лекція чи семінар) будуть застосовуватися дискретні форми навчання професійного вдосконалення лікаря. У більшості держав ЄС [2] визнано, що кардіолог повинен не тільки досконало знати останні рекомендації та настанови (які швидко змінюються), але й володіти суттєвим числом методик досліджень. До останніх відноситься, наприклад, ЕКГ моніторування та артеріального тиску, проведення сонографії, доскональне володіння прийомами реанімації. Для засвоєння таких практичних навичок кардіологами, на наш погляд, для професійного вдосконалення необхідно більше часу приділяти саме практичній підготовці. Наш досвід свідчить, що очно-заочна форма навчання є найоптимальнішою в такому ракурсі. Спочатку на заочній частині проводять теоретичний курс з відповідністю змісту освітніх програм які забезпечені регулярними оновленнями національними клінічними рекомендаціями (протоколами) та надаються тестові питання для самостійної роботи. На очній частині приділяють час саме практичній підготовці з подальшою оцінкою практичних навичок і підсумковою атестацією [3]. Така система є сучасною, прогресивною, вона повністю пристосована для підвищення професійних потреб та

зросту спеціалістів з рахуванням мінімізації відриву від основної роботи, максимального використання можливостей регіональних лікувальних закладів. Таким чином, проведення таких курсів за вибором лікарів відповідають їх індивідуальним інтересам з урахуванням суміжних спеціальностей та положенням про систему безперервного професійного навчання лікарів-кардіологів.

Література

1. Проект постанови КМУ «Про затвердження Положення про систему безперервного професійного розвитку фахівців у сфері охорони здоров'я» [Електронний ресурс] Режим доступу: https://drive.google.com/file/d/1PGNgYp2v6s_7laDoUcvtJwxtkfqQJBW1/view
2. Хоменко К.П. Актуалізація ідей та досвіду вищої медичної освіти у Польщі в контексті реформування вищої медичної освіти України / К.П. Хоменко // Zbiór raportów naukowych «Herald pedagogiki. Nauka i praktyka» – Warszawa: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour», 2017. – S. 69–72.
3. Максименко С.Д., Філоненко М.М.. Педагогіка вищої медичної освіти: підручник/ С.Д. Максименко, М.М. Філоненко.-К.: Центр учбової літератури, 2014. – 288 с.

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРОВІЗОРІВ-ІНТЕРНІВ В ОНМЕДУ

Шукаєва О.П., Науменко І.А., Бербек В.Л.

Одеський національний медичний університет

Післядипломна підготовка провізорів є надзвичайно динамічною системою, інтегрованою з розвитком світової й вітчизняної системи охорони здоров'я, яка має бути спрямована на забезпечення якісної та своєчасної підготовки навчально-методичного забезпечення дисциплін для підвищення ефективності навчального процесу та на неперервний саморозвиток провізора як професіонала.

Як складова ефективного навчання, комплексне методичне забезпечення навчальних дисциплін сприяє підготовці кваліфікованих фахівців відповідно до сучасних вимог та потреб вітчизняного ринку праці фармацевтичної галузі.

Головною запорукою якісної освіти є належне методичне забезпечення, створення та постійне оновлення повного навчально-методичного комплексу з вивчаємих дисциплін, а саме – робочих навчальних програм, лекційних курсів, методичних матеріалів для провізорів-інтернів та викладачів, методичних матеріалів щодо змісту та організації самостійної позааудиторної роботи, тестів та завдань для поточного і підсумкового контролю знань, які дозволяють в короткий термін ознайомити провізора-інтерна з великим масивом знань з вивчених дисциплін і надати інструмент до самостійної підготовки.

Одним з етапів перевірки якості отриманих знань та підготовки провізорів-інтернів до самостійної роботи є складання ліцензійного інтегрованого іспиту «КРОК-3». Метою ліцензійного інтегрованого іспиту є встановлення відповідності рівня професійної компетентності провізора-інтерна мінімально необхідному рівню згідно з вимогами Державних стандартів вищої освіти. Професійна компетентність визначається як уміння застосовувати набуті знання та практичні навички для надання кваліфіко-

ваної фармацевтичної допомоги пацієнту. Ліцензійний іспит є, без сумніву, одним з найбільш показових критеріїв якості освітнього процесу в інтернатурі. Він відображає кінцевий результат навчання, характеризує ступінь відповідності знань провізорів-інтернів вимогам державних стандартів. Підготовка провізорів-інтернів до ліцензійного іспиту «КРОК-3» є важливою проблемою сучасної післядипломної освіти.

Таким чином, організація методичного забезпечення навчального процесу та післядипломного навчання провізорів-інтернів є однією з основних передумов забезпечення високої якості освітніх послуг, який доцільно застосовувати і в подальшому навчально-педагогічному процесі.

Література

1. Заліська О., Парновський Б. Післядипломна підготовка провізорів: проблемні питання // «Еженедельник Аптека» – 2014. – № 12 (933). – С.5.
2. Наказ МОЗ України № 81 від 23.02. 2005 р. Про затвердження Переліку спеціальностей та строки навчання в інтернатурі випускників медичних і фармацевтичних вищих навчальних закладів, медичних факультетів університетів
3. Нікогосян Л.Р., Шукаєва О.П., Бербек В.Л., Науменко І.А. Збірник тестових завдань для підготовки провізорів-інтернів до складання ліцензійного іспиту «КРОК-3» зі спеціальності «Загальна фармація» // Одеса. – 2016. – 106 С.
4. Нікогосян Л.Р., Шукаєва О.П., Бербек В.Л., Науменко І.А. Методичні рекомендації для провізорів-інтернів зі спеціальності «Загальна фармація» // Одеса. – 2016. – 42 С.

5. Шукаєва О.П. Практико-орієнтований підхід до формування професійної компетентності майбутніх провізорів // Інститут професійно-технічної освіти Національ-

ної академії педагогічних наук України ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ, Збірник наукових праць, Київ – 2017. – В. №12. – С 59-63.

ДО ПИТАННЯ ПРО ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВИХ ТА ЕТИЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРОВІЗОРІВ І ЛІКАРІВ

Юрковська Л. Г., Краснов В. В.

Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика

Вступ. Ефективне впровадження законодавчо визначених напрямів реформи сфери охорони здоров'я (ОЗ) [1] не можливе без належної підготовки фармацевтичних і медичних працівників, формування високого рівня їх правових та етичних компетентностей.

Основна частина. Професійна компетентність майбутнього лікаря (провізора) починає формуватися ще задовго до початку професійного навчання. Стабілізація цього утворення проходить не у закладі вищої освіти (ВО), а у процесі професійної адаптації. Однак значимість професійної освіти у формуванні професіонала не можна зіставити із жодним етапом професійного розвитку (ПР) [2, с. 127-128]. Вважаємо, що вказані твердження є слушними і в контексті визначення основних шляхів формування правових та етичних компетентностей провізорів і лікарів, оскільки уявлення про норми права і моралі формуються у особи з раннього віку поступово, під впливом особистого досвіду та соціального середовища, до якого належить найближчий соціальний атом (родина, друзі), заклади дошкільної та середньої освіти, загально-суспільний контекст, запропонований, серед іншого, зусиллями ЗМІ.

Окрім того, розвиток правових та етичних компетентностей провізорів і лікарів продовжується на робочому місці протягом усього періоду професійної діяльності в межах взаємодії з пацієнтами (клієнтами), родичами, від-

відувачами аптек та закладів ОЗ, керівництвом, колегами та підлеглими.

Висновки. Таким чином, до основних шляхів формування правових та етичних компетентностей провізорів і лікарів слід відносити не тільки здобуття ВО у сфері ОЗ, освітні та самоосвітні заходи в межах системи безперервного ПР, але й широкі соціальні контексти формування та розвитку вказаних компетентностей протягом дитячого, підліткового віку, а також під час усього періоду здійснення професійної діяльності. Вказане слід враховувати при визначенні змістової компоненти навчальних планів і програм дисциплін правового та етичного спрямування, методик їх викладання як на додипломному, так і на післядипломному рівнях системи ВО в сфері ОЗ.

Література

1. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення : Закон України від 19 жовтня 2017 р. № 2168-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2018. – № 5. – ст. 31. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2168-19>
2. Гуменюк О.М. Формування професійної компетентності студента – майбутнього лікаря та провізора / О.М. Гуменюк // Освітлогічний дискурс. – 2014. – № 4 (8). – с. 121-129. – Режим доступу : <http://od.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/175/164>

РОЛЬ КЕРІВНИКА ІНТЕРНАТУРИ В ПРОХОДЖЕННІ ПРАКТИКИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ

Ямілова Т.М., Загородня Л.І.

Одеський національний медичний університет

Процес проходження інтернатури на заочній базі контролюється керівником інтернатури. Для поліпшення організації учбового процесу і контролю за роботою інтернів кафедра професійної патології, клінічної лабораторної і функціональної діагностики розробила методичні рекомендації для керівників лікарів-інтернів зі спеціальності «Лабораторна діагностика».

Метою даних методичних рекомендацій є поліпшення організації процесу підготовки лікарів-інтернів на базі стажування за рахунок відповідного підвищення кваліфікації керівників інтернів. На початку стажування керівник визначає рівень вихідних знань, умінь у лікарів-інтернів, далі, враховуючи результати складає індивідуальні плани і забезпечує умови для їх виконання; залучає лікарів-інтернів до виконання усіх видів діяльності, передбачених вимогами кваліфікаційної характеристики лікаря-лаборанта; проводить з лікарями-інтернами планові та тематичні співбесіди, семінари, практичні заняття для

здобуття практичних навичок; контролює та несе відповідальність за самостійну діагностичну діяльність лікарів-інтернів і якість оформлення ними службової документації, бере участь у проведенні проміжного і підсумкового контролю; проводить з лікарями-інтернами індивідуальну виховну роботу прищеплює їм принципи медичної етики і деонтології; систематично підвищує свій професійний рівень, педагогічну майстерність, підтримує постійний зв'язок з професорсько-викладацьким складом профільної кафедри, бере участь у роботі навчально-методичних конференцій для керівників інтернів, які проводяться вищим медичним закладом.

Література:

1. Наказу МОЗ України №1145 від 27.12.2013 р. «Про поліпшення організації роботи баз стажування лікарів-інтернів».